

8. 10. 2001

ID: 14761

Náležitosti návrhu na výkon rozhodnutí

Nezbytným předpokladem pro nařízení výkonu rozhodnutí je, aby práva a jim odpovídající povinnosti byly ve vykonávaném rozhodnutí určeny přesným a nepochybným způsobem. Rozhodnutí musí vždy obsahovat přesnou individualizaci oprávněného a povinného, přesné vymezení práv a povinností k plnění, jakož i přesný rozsah a obsah plnění a přesně stanovenou lhůtu k plnění tam, kde tuto lhůtu nestanoví přímo procesní předpis.

Nezbytným předpokladem pro nařízení výkonu rozhodnutí je, aby práva a jim odpovídající povinnosti byly ve vykonávaném rozhodnutí určeny přesným a nepochybným způsobem. Rozhodnutí musí vždy obsahovat přesnou individualizaci oprávněného a povinného, přesné vymezení práv a povinností k plnění, jakož i přesný rozsah a obsah plnění a přesně stanovenou lhůtu k plnění tam, kde tuto lhůtu nestanoví přímo procesní předpis.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 17.7.2001, sp.zn. 21 Cdo 1531/2000)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci výkonu rozhodnutí oprávněných A) J. H., a B) J. H., proti povinnému J. M., provedením prací a výkonů, vedené u Okresního soudu Plzeň-sever pod sp. zn. E 937/99, o dovolání oprávněných proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 30. listopadu 1999, č.j. 15 Co 732/99-38, ve spojení s doplňujícím usnesením ze dne 24. ledna 2000, č.j. 15 Co 732/99-48, tak, že dovolání proti usnesení krajského soudu (ve spojení s doplňujícím usnesením) v části, již bylo usnesení Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 22. září 1999, č.j. E 937/99-19, změněno tak, že se zamítá návrh na nařízení výkonu rozhodnutí k vynucení povinnosti odstranit betonovou troubu z pozemku oprávněných, zamítl a usnesení krajského soudu (ve spojení s doplňujícím usnesením) v části, již bylo usnesení Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 22. září 1999, č.j. E 937/99-19, změněno tak, že se zamítá návrh na nařízení výkonu rozhodnutí k vynucení povinnosti provést napojení dešťových svodů ze střechy domu č.p. 129 v T. na dešťovou kanalizaci ve veřejné cestě, a ve výroku o nákladech vykonávacího řízení, včetně usnesení Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 17. března 2000, č.j. E 937/99-64, a usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 15. května 2000, č.j. 15 Co 350/2000-78, zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil Krajskému soudu v Plzni k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 30. listopadu 1999, č.j. 15 Co 732/99-38, ve spojení s doplňujícím usnesením ze dne 24. ledna 2000, č.j. 15 Co 732/99-48, změnil usnesení Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 22. září 1999, č.j. E 937/99-19, tak, že „návrh na nařízení výkonu rozhodnutí provedením prací a výkonů k vynucení povinnosti povinného provést napojení dešťových svodů ze střechy jeho domu čp. 129 v T. na dešťovou kanalizaci ve veřejné cestě a odstranit betonovou troubu z pozemku oprávněných" zamítl; ve výroku o nákladech řízení usnesení soudu prvního stupně zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odvolací soud uzavřel, že - přestože byli účastníky správního řízení, v němž Městský úřad v N., odbor výstavby a územního plánování, jako příslušný stavební úřad vydal dne 2. října 1998, pod č.j. výst./1607/98, 1115/98, rozhodnutí - oprávněným nespolečně aktivní legitimace k podání návrhu na nařízení soudního výkonu rozhodnutí v části, kterou se povinnému ukládá napojit dešťové svody ze střechy domu č.p. 129 v T. na dešťovou kanalizaci ve veřejné cestě; z vykonávaného rozhodnutí totiž nevyplývá, že k této povinnosti byl povinný zavázán ve prospěch oprávněných. V další části, tj. co do povinnosti odstranit betonovou troubu z pozemku oprávněných, je podle odvolacího soudu výrok rozhodnutí stavebního úřadu nevykonatelný, neboť z něj není zřejmé, jakou betonovou troubu a z kterého konkrétního pozemku má povinný odstranit.

Usnesení odvolacího soudu napadli ve výroku o věci samé (tj. vyjma doplněného kasačního výroku, týkajícího se nákladů řízení) oprávnění dovoláním, ohlašující dovolací důvod podle ustanovení § 241 odst. 3 písm. d/ zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „o.s.ř.“). Proti závěru o nedostatku své aktivní legitimace namítají, že podle ustanovení § 72 odst. 2 zákona č. [71/1967](#) Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. [283/1993](#) Sb. (dále jen „zákon č. [71/1967](#) Sb.“), může návrh na soudní výkon rozhodnutí podat (vedle vymáhajícího správního orgánu) i účastník řízení; požadavek, aby šlo o takového účastníka správního řízení, v jehož prospěch byla správním rozhodnutím uložena nějaká povinnost, uvedené ustanovení neobsahuje. Názor odvolací soudu podle dovolatelů neobstojí ani ve vlastní argumentační rovině, protože povinnost napojit dešťové svody na dešťovou kanalizaci byla ve skutečnosti uložena ve prospěch oprávněných, na jejichž návrh bylo správní řízení zahájeno (voda ze střechy domu č.p. 129 v T. stékala na jejich stavební pozemek a podmáčela stavbu). Tato okolnost nevyplývá sice přímo z výroku rozhodnutí stavebního úřadu, ale má oporu v jeho odůvodnění. Za nesprávný považují dovolatelé i závěr o nevykonatelnosti rozhodnutí stavebního úřadu v části ukládající povinnému odstranit betonovou troubu z jejich pozemku. Povinnému je jistě známo, o který pozemek se jedná (oprávnění nejsou vlastníky jiného pozemku, takže záměna je vyloučena), a je zřejmé, že odstraněna má být trouba, již vypouštěl na tento pozemek dešťové vody (jiná betonová trouba na pozemku ostatně není). Specifikace pozemku i trouby tak nemůže účastníkům správního řízení, kteří jsou znalí místních poměrů, činit obtíže. Ze všech uvedených důvodů dovolatelé navrhli, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a o.s.ř.) projednal věc podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2000 (srov. Část dvanáctou, Hlavu první, bod 17. zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání (ve spojení s jeho zdůvodněním) splňuje formální i obsahové náležitosti stanovené zákonem, bylo podáno včas, k tomu legitimovanými subjekty (oprávněnými) řádně zastoupenými advokátkou (§ 240 odst. 1, § 241 odst. 1, 2 o.s.ř.) a že je ve smyslu § 236 odst. 1 o.s.ř. přípustné, neboť směřuje proti usnesení, jímž odvolací soud změnil usnesení soudu prvního stupně (§ 238a odst. 1 písm. a/ o.s.ř.), přezkoumal dovolací soud bez nařízení jednání (§ 243a odst. 1 o.s.ř.) napadené rozhodnutí (§ 242 odst. 1, 3 o.s.ř.) a dovolání shledal jen zčásti opodstatněným.

Z úřední povinnosti posuzuje dovolací soud pouze vady taxativně vyjmenované v § 237 odst. 1 o.s.ř. (tzv. zmatečnosti) a - je-li dovolání přípustné - jiné vady řízení, pokud mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241 odst. 3 písm. b/ o.s.ř.); jinak je vázán uplatněným dovolacím důvodem - v daném případě důvodem podle § 241 odst. 3 písm. d/ o.s.ř., jímž lze odvolacímu soudu vytýkat nesprávné právní posouzení věci - včetně toho, jak jej dovolatelé obsahově vymezili (§ 242 odst. 3 o.s.ř.). Jelikož uvedené vady nebyly dovoláním vytýkány a ze spisu se nepodávají, je předmětem dovolacího přezkumu jen posouzení správnosti odvolacím soudem přijatých závěrů, podle kterých oprávnění nebyli z pohledu rozhodnutí, jehož výkon navrhli, aktivně věcně legitimováni k podání návrhu na nařízení jeho soudního výkonu (v části výroku vztahující se k povinnosti napojit dešťové vody na dešťovou kanalizaci) a rozhodnutí stavebního úřadu není (v části výroku týkající se odstranění betonové trouby) materiálně vykonatelné.

Právní posouzení věci je nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu sice správně určenou vyložil nesprávně, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval. Předmětem přezkumu na podkladě dovolacího důvodu podle § 241 odst. 3 písm. d/ o.s.ř. může být i užití procesního předpisu na daný případ (zde ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí).

Podle ustanovení § 251 o.s.ř. nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V občanském exekučním řízení se vykonávají nejen rozhodnutí, která vydaly soudy v občanském soudním řízení, ale i exekuční tituly uvedené v § 274 o.s.ř. Rozhodnutí, jehož výkon se navrhuje, je rozhodnutím stavebního úřadu vydaným na základě § 87 odst. 1 zákona č. [50/1976](#) Sb., o územním

plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákonů č. [103/1990](#) Sb., č. [425/1990](#) Sb., č. [262/1992](#) Sb., č. [43/1994](#) Sb., č. [19/1997](#) Sb. a č. [83/1998](#) Sb. (dále jen „zákon č. [50/1976](#) Sb.“) a § 37 vyhlášky č. [132/1998](#) Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, tedy rozhodnutím orgánu státní správy (srov. § 274 písm. f/ o.s.ř.).

Podle ustanovení § 87 odst. 1 věty první zákona č. [50/1976](#) Sb. nařídí stavební úřad provedení nezbytných úprav na stavbě vlastníku stavby nebo na stavebním pozemku vlastníku tohoto pozemku, vyžaduje-li to veřejný zájem z důvodů hygienických, bezpečnostních, požárních, provozních, ohrožení životního prostředí a estetických. Ustanovení § 97 zákona č. [50/1976](#) Sb. pak vymezuje - speciálně v poměru k ustanovení § 14 zákona č. [71/1967](#) Sb. - účastníky řízení, jehož výsledkem je rozhodnutí ukládající vlastníku stavby nebo pozemku nezbytné úpravy; jsou jimi osoby, které mají vlastnická nebo jiná práva k pozemkům a stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, a jejichž práva, právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být rozhodnutím přímo dotčeny, a dále osoby, které na návrh stavebníka budou odborně vést realizaci stavby nebo vykonávat odborný dozor (odstavec 1/) a uživatelé jednotlivých bytů a nebytových prostor, jestliže jejich užívací práva k pozemkům nebo stavbě mohou být přímo dotčena opatřeními, která mají být v řízení stavebním úřadem nařízena (odstavec 2/).

Podle ustanovení § 72 odst. 2 zákona č. [71/1967](#) Sb. návrh na soudní výkon rozhodnutí mohou podat účastník řízení nebo vymáhající správní orgán.

Při nařízení výkonu rozhodnutí soud zkoumá tzv. věcnou (materiální) legitimaci oprávněného i povinného z hlediska vykonávaného rozhodnutí, tj. posuzuje, zda soudní výkon rozhodnutí navrhuje ten, kdo je podle podkladového rozhodnutí skutečně oprávněným, a zda soudní výkon je navrhován proti tomu, komu je rozhodnutím uložena povinnost. Důsledkem zjištěného nedostatku věcné legitimace oprávněného nebo povinného je zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí.

Jestliže v projednávané věci oprávnění byli účastníky řízení, v němž stavební úřad vydal rozhodnutí, jehož výkon se navrhuje (z této premisy vycházel i odvolací soud), přiznává jim bez dalšího ustanovení § 72 odst. 2 zákona č. [71/1967](#) Sb. legitimaci k podání návrhu na nařízení soudního výkonu rozhodnutí. Jejich aktivní věcná legitimace v řízení o soudní výkon rozhodnutí není závislá na tom, zda jim výrok rozhodnutí stavebního úřadu *expressis verbis* zakládá (proti povinnému) právo. Rozhodnutí ukládající ve smyslu § 87 zákona č. [50/1976](#) Sb. povinnému provést nezbytné úpravy na stavbě nebo pozemku chrání totiž v první řadě veřejný zájem; jeho součástí však může být i ochrana práv a právem chráněných zájmů individuálních fyzických nebo právnických osob jako vlastníků pozemků a staveb, které jsou přímo dotčeny stavem nemovitosti povinného (např. vlastníků sousedních nemovitostí). Tak tomu je i v projednávaném případě, kdy - jak se podává z obsahu odůvodnění podkladového rozhodnutí - nenapojení dešťových svodů ze střechy domu č.p. 129 v T. do kanalizace způsobuje podmačení stavebního pozemku oprávněných.

Vycházel-li odvolací soud z názoru opačného, je jeho právní posouzení otázky aktivní věcné

legitimace oprávněných nesprávné a dovolací důvod podle § 241 odst. 3 písm. d/ o.s.ř. byl dovolateli uplatněn po právu. Nejvyšší soud proto napadené usnesení v části, již mění usnesení soudu prvního stupně tak, že se zamítá návrh na nařízení výkonu rozhodnutí stavebního úřadu ukládajícího napojení dešťové vody ze střechy domu na dešťovou kanalizaci, a v akcesorickém výroku o nákladech řízení (včetně souvisejících usnesení soudů obou stupňů týkajících se nákladů řízení), zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 1 věta za středníkem, odst. 2 věta první o.s.ř.).

Nezbytným předpokladem pro nařízení výkonu rozhodnutí je, aby práva a jim odpovídající povinnosti byly ve vykonávaném rozhodnutí určeny přesným a nepochybným způsobem. Rozhodnutí musí vždy obsahovat přesnou individualizaci oprávněného a povinného, přesné vymezení práv a povinností k plnění, jakož i přesný rozsah a obsah plnění a přesně stanovenou lhůtu k plnění tam, kde tuto lhůtu nestanoví přímo procesní předpis. Rozhodnutí, které tyto náležitosti nemá, není rozhodnutím vykonatelným a nemůže být podkladem pro výkon soudního rozhodnutí (srov. Ze zhodnocení rozhodování soudů a státních notářství při výkonu rozhodnutí, Cpj 159/79 Nejvyššího soudu ČSR z 18. 2. 1981, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 9-10/1981, č. 21).

Ukládá-li vykonávané rozhodnutí povinnému „odstranit betonovou troubu z pozemku manželů H.“, aniž by v jeho výroku nebo odůvodnění byl předmětný pozemek blíže specifikován (ať již prostřednictvím údajů katastru nemovitostí, tj. parcelního čísla s uvedením názvu katastrálního území, ve kterém leží /§ 2 odst. 1 písm. a/, § 5 odst. 1 písm. a/ zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, ve znění zákona č. 89/1996 Sb./, popřípadě jiným způsobem dostatečně určitým, aby bylo zřejmé, o jakou část zemského povrchu, na níž je věc, jež má být odstraněna, jde), není splněn požadavek na přesné vymezení povinnosti plnění co do jejího obsahu; splnění povinnosti odstranit betonovou troubu je totiž vázáno na místo, na němž se ona věc nalézá, bez toho, že by toto místo bylo dostatečně vymezeno. Argument, že účastníkům správního řízení, kteří znají místní poměry, nemůže specifikace pozemku, z něhož má být betonová trouba odstraněna, činit potíže, neobstojí. Právo a jemu odpovídající povinnost musí být v rozhodnutí stanoveny určitě proto, aby vykonávací orgán (soud) věděl, co má být nuceně uskutečněno, a aby nemusel teprve během vykonávacího řízení zjišťovat, co je obsahem uložené povinnosti (zde z jakého pozemku má být betonová trouba odstraněna). Byť by tato okolnost byla zřejmá oprávněným i povinnému, nezhojí se tím neurčitost vykonávaného rozhodnutí, které se tak - v části týkající se povinnosti odstranit betonovou troubu - stává materiálně nevykonatelným.

Lze uzavřít, že odvolací soud správně posoudil rozhodnutí stavebního úřadu - pokud jde o odstranění betonové trouby - jako nevykonatelné; založil-li na tomto závěru své usnesení, je - v této části - správné. Nejvyšší soud proto dovolání v tomto rozsahu jako nedůvodné zamítl (§ 243b odst. 1 věta před středníkem o.s.ř.).

Další články:

- [Ušlý zisk](#)
- [Škoda vzniklá provozní činností](#)
- [Styk dítěte s osobou společensky blízkou](#)
- [Spotřebitel](#)
- [Náležitě odůvodnění jako procesní záruka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Poučení účastníka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Právní otázka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Moderace nákladů](#)
- [Dovolání](#)
- [Procesní společenství účastníků](#)